Natisov 15.000.

Naročnina za celo leto 2 K.

Posamezna številka velja 6 vin.

Naročnina se tudi na pol leta plačuje in se mora poslati vnaprej.

Cena oznanil je za eno stran 64 K, 1/2 strani 32 K, 1/4 strani 16 K, 1/8 strani 8 K, 1/16 strani 4 K, 1/32 strani 2 K, 1/64 strani 1 K.

Pri večkratnem oznanilu je cena posebno znižana.

Štajerc

Za oznanila (inserate) uredništvo in upravništvo ni odgovorno.

Uredništvo in upravništvo je v Ptuju v gledališkem poslopju štev. 3.

Štajerc izhaja vsaki drugi petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj.

Rokopisi se ne vračajo in se morajo najdalje do pondeljka pred izdajo dotične številke vposlati.

Štev. 24. | **V Ptuju v nedeljo dne 25. novembra 1906.** | **VII. letnik**

„Štajerc" — tednik!

Sklenili smo, izdajati z novim letom naš list vsak teden enkrat. Od vseh strani smo dobivali nasvete in prošnje, naj se predrugači 14 dnevni „Štajerc" v tedenskega! Tudi sami uvidevamo, da je tedenski list živa potreba! Kajti naši čitatelji hočejo vsako nedeljo svoj list čitati in gradiva se pač toliko nabere, da bi lahko i dnevnik napolnili.

Vsak teden bodemo tedaj izhajali, vsak teden bodemo nudili kmetu in delavcu ter obrtniku koristno berilo, — vsak teden bodemo šli neustrašeno v boj za ljudsko srečo in proti ljudskim zatiralcem! Naš list ostane, kar je bil: glasilo napredne misli, zagovornik ljudskih pravic in bič za svetohlinske, hinavske pijavke naroda . . .

Omenimo glede naročnikov še to-le: Kdor ima naročnino v naprej plačano ali kdor jo plača v naprej vsaj do novega leta, dobival bode i tedenski list, brez da bi moral kaj doplačati. Nam se ne gre za korist, temveč za misel.

Uredništvo in upravništvo bode storilo svojo dolžnost. Naj jo store i naročniki!

Farško-prvaški listi vas hočejo poneumiti, da se vam potem lažje kožo čez ušesa potegne! Naročajte in širite tedaj list, ki vam ničesar ne obljubuje, ki vam pa resnico v obraz pove!

Torej, vsi na delo!

Uredništvo in upravništvo.

Obsojeni!

„Umiti si moram roke, kèr sem si jih umazal s tem nečednim delom . . ."
Posl. Šuklje.

Ne obsojamo nikogar! Povedati hočemo le suha dejstva, ki se ne dajo več izbrisati. Kajti s tem, da povemo ta suha dejstva, storimo svojo dolžnost.

12. november 1906 je bil pravi sodni dan za trojico prvaško-klerikalnih voditeljev: Ploj, Šuklje in Šusteršič. Mi ne pobijamo osebe, temveč zistem, misel, politiko. Ali v tem slučaju se ne more ločiti osebe od zistema. In zato izražamo že naprej svoje globoko sočutje slovenskemu ljudstvu, ki se mora pustiti na sramotni oder postavljati zaradi svojih poslancev.

„Voditelji" so ti gospodje. Ali „voditelj" bodi čist značaj, poštenjak, svoboden mož, ki nima niti sled madeža, — voditelj imej čiste roke in čisto vest . . . Tudi Judaž Iškarjot je bil voditelj prvih kristjanov in vendar je Boga in kristjane izdal. Danes sodimo Judaža . . .

Ali k stvari! V omenjeni seji državnega zbora je dobil besedo poslanec Stein. Njegov govor je bil grozovita obtožba voditeljev prvaškega klerikalizma. Stein je povedal stvari, katere kličejo Ploja, Šusteršiča in Šukljeta pred porotnike! Čisto na kratko povedano: **Stein je trdil, da je hofrat Ploj izvršil zločin po § 128, to se pravi, da je posilil nedoletno deklico, — da je hofrat Šuklje podplačan od vlade in si je pustil zidati grad Kamen na državne troške, — da je končno dr. Šusteršič pustil falsificirati bilance . . .** To niso naše izmislotine; to je vsej avstrijski javnosti avstrijski državni poslanec povedal! Poslanec Stein je dejal:

> „Ples za volilno pravico je pričel poslanec Šusteršič. Ta Šusteršič, ki je bil 1. maja 1901 od cele zbornice sojen, je pred nekaj meseci podrejene uradnike nagovarjal, naj napravijo napačne bilance. Isti Šusteršič je pred par tedni od vlade 20.000 K dobil . . ."

Gledé te zadeve omenimo, da je resnično uradnik gospodarske organizacije na Kranjskem izjavil in potrdil, da ga je Šusteršič k goljufiji nagovarjal. Zdaj je ta uradnik mrtev in klerikalci pljujejo na njegov grob . . . O Šukljetu je poslanec Štein izjavil, da je menjal iz dobičkaželnosti svoje prepričanje. Kajti še l. 1900 je bil hud liberalec, ki je imenoval Šusteršiča sleparja, zdaj pa sedi poleg tega sleparja kot najboljši prijatelj. Nadalje je rekel poslanec Stein:

> „Zakaj ste šli v penzijon, gospod Šuklje, ako ste stali še v najlepši starosti? Zakaj ste dobili 1000 K več penzije kot drugi? Zato ker ste na državne stroške pustili prenoviti vaš grad Kamen . . ."

O tretjem članu te lepe družbice, o hofratu Ploju, vsemogočnemu našemu prijatelju, je dejal Stein sledeče:

> „Tretji v zvezi iz tabora klerikalnih prvakov je hofrat Ploj; le-ta potrebuje posebno vladinega varstva, ker je zagrešil zločin po § 128 kazenskega zakona, namreč posilstvo. Justični minister in državni pravdnik bodeta vedela, kaj je njuna dolžnost, da se ne obvaruje človek, ki se je zagrešil nad mladoletnim otrokom, samo zato, ker je hofrat . . . Čakam le na trenotek, ko pusti hofrat Ploj svojo službo; ako tega ne stori, sem pripravljen, da doprinesem še veliko ojstrejši material . . ."

Tako Stein. Mi ne sodimo, ali celo ljudstvo zahteva, da se očistije napadeni poslanci madeža zločinov, katerega jim je pritisnil Stein na čelo. Do danes pa **niso ovrgli ti gospodi niti pičice** Steinovih trditev. Šusteršič pljuje le na mrtvega uradnika, Šuklje taji, da je bil penzijoniran iz milosti, Ploj pa molči sploh . . . Na dan z dokazi, da Stein ni imel prav! Ali zdi se nam, gospodje, da so vaša pota temna in da je vaša vest težka . . .

Tako so bili sojeni tisti možje, ki zastopajo baje slov. narod! Prvaški listi molče. Ali z molkom ne zadušijo obtožbe. Dokler se napadeni prvaški poslanci ne operejo in to popolnoma, tako da ne ostane niti prah očitanja, — toliko časa nimajo pravice, da se puste videti v družbi poštenih mož. Ali — ali!!!

Toliko za danes. Ko se je sprl hofrat Šuklje l. 1900 z dr. Šusteršičem, je dejal: „Umiti si moram roke, ker sem se pečal s to zadevo." Danes si morajo prvaški poslanci i dušo in vest umiti . . .

Politični pregled.

Državni zbor se peča zdaj z rešitvijo načrta o splošni in ednaki volilni pravici. Ta zakon bode skoraj gotovo po predlogu volilnega odseka sprejet, ako ravno se trudijo nasprotniki volilne pravice še zdaj, da bi to preprečili. Prišlo je v raznih sejah že do burnih prizorov. Zbornica bode rešila po volilni preosnovi še par gospodarskih načrtov. V prvi vrsti se reši zakon o ustanovitvi osrednje zadružne blagajne, o ponovitvi pogodbe z Lloydom, o ureditvi dalmatinske mornarice itd. Tudi zahteva vlada še provizorni bižé (proračun) do septembra 1907. Poslanci bi pa tudi radi zakon o lokalnih železnicah rešili.

Splošna in ednaka volilna pravica. V sledečem objavljamo zanimive točke, v kolikor so že sprejete: V novo državno zbornico pride 516 poslancev, i. s.: iz Češke 130, iz Dalmacije 11, iz Galicije 106, iz Nižjeavstrijske 64, iz Zg. Avstrijske 22, iz Salcburga 7, iz Štajerske 30, iz Koroške 10, iz Kranjske 12, iz Bukovine 14, iz Moravske 49, iz Šlezije 15, iz Tirolske 25, iz Vorarlberga 4, iz Istrije 6, iz Goriške 6 in iz Trsta 5. — Volilno pravico ima vsaka oseba moškega spola, ki je 24 let stara, avstrijski državljan, ki ni izključen od volilne pravice in biva v dotičnem krajuvsaj že eno leto. — Voli se lahko vsacega 30 letnega volilca. — Drug zakonski načrt je volilni red, o katerem govorimo pozneje.

Kancelparagraf — odklonjen. Opetovano že smo omenili krivico, ki tiči v tem, da sme slab duhoven izrabljati leco in spovednico v svoje namene. Mi ne zahtevamo, da bi stal pri vsaki pridigi policaj v cerkvi. Ali popolnoma opravičeno bi bilo, ako se kaznuje duhovna, ki razlaga na prižnici umazano politiko ali psuje in obrekuje poštenjake. Iz tega stališča so predlagali nekateri poslanci, naj se sprejme t. zv. „kancelparagraf", kakor ga imajo že v nekaterih državah. Predlog je določil: Duhoven, ki zlorablja svojo cerkveno oblast, naj se kaznuje z zaporom od 1 tedna do 3 mesecev ali z globo od 50 do 1000 kron. Ta predlog je bil odklonjen. Tako bodo smeli i vnaprej zbesneli farji izlivati svoj strup raz prižnice, katera je določena za razlaganje božje besede . . .

Oderuštvo z davki. Vsi sloji, ki žive od dela svojih rok, se pritožujejo čez neznosne davke. Ako se pomisli, da je izkazal letošnji proračun 53 miljonov preostanka, postane ta pritožba še bolj opravičena. Davčne izpovedbe se dviga na grozen način in proti temu ne pomagajo niti najvestnejša naznanila; k večjem bogati prelati in kapitalisti so v tem oziru prosti. V gotovih občinah sledi eksekutivni tirjatvi takoj rubež. Preje se je vendar čakalo, da so ljudje vsaj z velikim naporom denar skupaj spravili; zdaj pa ne poznajo nikakoršnih obzirov. Kmet, obrtnik morajo plačati, kadar se davčni oblasti ravno poljubi. Zakoni o davkih so v Avstriji naravnost škandalozni. In k temu pride še slabi čas. Cene življenskih potrebščin rastejo neznosno, brez da bi imeli kmetje od tega dobiček. Mali obrtniki so na robu prepada, ker konkurira z njimi fabrika in konzumno društvo. Vse toži in joka. Ali država se ozira ravno tako malo na troške in davke posameznikov kakor na splošno gospodarsko stanje. In zakaj vse to? Samo zato, da se ohrani gospodarsko skupnost z Ogri, da dobe Madžari i naprej letno 100 miljonov za lastne in skupne namene.

Ali res? Poroča se, da hoče vlada zakonito urediti, da se podpira družine pod orožje poklicanih rezervistov. Pač skrajni čas bi bil, da se to enkrat uredi.

Deželnozborske volitve na Moravskem so se vršile pred kratkem v znamenju hudega boja. V čeških okrajih so bili voljeni 3 klerikalci in 2 socialista, v nemških 2 naprednjaka in 1 socialist. Več ožjih volitev je treba.

Volitev v Budvajsu na Češkem se je vršila v znamenju strastnega boja med Nemci in Čehi. Volilci so povzročili velike nemire, tako da je moralo večkrat vojaštvo nastopiti. Končno so zmagali v 3 razredu češki kandidati z 99 glasovi večine. Nemci so vložili priziv, kajti Čehi so hudo sleparili. V 2. razredu so zmagali nemški kandidati.

Kronika. Železniški minister je dovolil, da opravljavljajo žene čuvajev po dnevi službo. — V hrvaškem saboru je prišlo ob otvoritvi do hudih spopadov. Socialisti so raz galerije listke metali, v katerih zahtevajo volilno pravico. — Srbija je izvažala doslej letno 140.000 prašičev. Odkar so ji avstrijske meje zaprte, obrnila se je do Francoske in napravila pogodbo, da preskrbi 160.000 prasičov. Srbski prašiči romajo v pariške želodce. — Srbija je najela v Genfu posojilo za 95 miljonov frankov. — Pri občinskih volitvah v Gradcu so zmagali socialisti z 200 glasovi večine. Zanimivo je, da se tega prvaška „Domovina“ veseli. —

„Prijatelj“ Italijan. Italijanska vojna uprava si je postavila veliko nalogo, katero bode seveda šele v par letih izgotovila, ker potrebuje zanjo do 400 miljonev denarja. Utrditi hočejo v prvi vrsti avstrijsko mejo. Nadalje bodo ustanovili 6 novih poljskih artiljerijskih polkov, 1 polk havbic po 15 cm, 2 nova polka artiljerije za hribe; „alpini“ se bodo pomnožili za 10.000 mož itd. Naš sosed postaja precej neprijeten . . .

Srbske nakane. Srbija se ni udala avstrijski zahtevi, naj naroči svoje topove pri avstrijskih tovarnah. Naročila je na Francoskem 60 baterij topov za hitro streljanje in 25 baterij topov za hribe. To je veliko in sluti se, da je nakupila Srbija toliko topov za se in tudi za — Črnogoro. Knez Nikita (pravijo mu tudi Niksistda) hoče imeti „moderno“ armado. Vsekakor postajajo balkanske razmere vedno nevarnejše — za Avstrijo.

Krvava Rusija. Nazadnjaška vlada mori in ubija naprej . . . Na stotine delavcev, kmetov in dijakov se je obesilo, postrelilo in v Sibirijo odgnalo. Na drugi strani se ponavljajo še vedno nemiri. Posebno pogostoma se vrše roparski napadi. Položaj v državi carja batjuške je nespremenjen . . .

Naročnike, ki so še na dolgu, opozarjamo tem potom na njih dolžnosti. Prosimo uljudno, naj blagovoli vsakdo, ki je z naročnino zaostal, vsaj do decembra dolg poravnati. Z novim letom prične izhajati tednik.

Upravništvo.

Dopisi.

Velika Nedelja, 1. nov. — Res je: potrebno je, da se uboga deca drugega deželnega jezika, nemščine, priuči; potrebno je to kakor srednji del voza. Kajti k zadnjemu delu voza vpreči je mogoče le tistemu mujceku, ki piše v „Domovini“, da hočejo „nemčurji“ v Veliki Nedelji šolo do nemškega poduka pripraviti. Mujcek ima ojstre kremplje in bi rad gostijo sam užival, drugi pa naj lačni pocrkajo! Povem ti danes za vselej, dopisun „Domovine“, da te primem s „Štajercem“ in ti skrtačim tvojo narodno sukujico, da bo joj! Nismo „nemčurji“, nočemo svoje mladine ponemčiti, ako zahtevamo nemškega poduka. A ker se naša deca doslej ni priučila potrebne nemščine, zahtevamo to! Nočemo, da bi se naši deci tako slabo godilo kakor se je meni, ko sem služil pri vojakih in nisem razumel niti besedice. Takrat bi dal vso svojo vrednost, ko bi le eno besedico razumel . . . Ali se vam, narodnjaški gospodje, ne smilijo naši otroci, ko morajo v hudi zimi daleč v Ormuž v nemško šolo hoditi? Zakaj pa smo ubogi farani s krvavimi žulji v tako slabih letinjah tako visoko šolsko poslopje zidali? . . . Žalostno je pogledati teater, ki nosi napis „narodna šola“. To je lepše, g. kaplan Ozvatič, da se igra burke v šoli? Kaj porečete učitelji k temu? Ali je šola za komedije? . . . Ti pa, dragi „Štajerc“, pravi prijatelj trpinov, razsvetljuj nas, da bode imela naša mladina boljše kakor smo imeli mi! Veliko-Nedeljčan.

Sv. Lenart nad Vel. Ned. Pred leti je našel posestnik in logar A. Kavčič v šumi psička; navzoč je bil tudi V. Lovrenk. Pes se je zasmilil Kavčiču in ga je vzel seboj domu. Črez 3 tedne se je izvedelo, da je pes lastnina Sokove Treze v Zamošanih. Kavčič ji je to naznanil in zahteval za skrb malo povrnilo. Sokovica pa ni hotela od tega nič slišati in tožila Kavčiča, da je psa ukradel. Ormožka sodnija ga je tudi obsodila, ker ni hotela njegove priče zaslišati, na 8 dni zapora. No, Kavčič se je čutil nedolžnega in je šel k dr. Delpinu in res je zmagala pravica ter je bil Kavčič popolnoma oproščen. Govoriti sem slišal, da konja se boj od zadaj, vola od spredaj, hudo baburo pa spredaj in zadaj. Gosp. Delpina pa živi Bog!

Iz Oplotnice, 12. nov. — Znano je, da je hotel naš župnik Rezenšek zvonove cerkve pri sv. Miklavžu prodati; župljani tega niso dopustili, ker je bila cerkev v 17. stoletju zidana in ima tedaj zgodovinsko vrednost. Zdaj dela župnik ednake budalosti in hoče zvonove stare župnijske cerkve v Čadramu prodati. Kaj bodo rekli tisti, ki plačujejo cerkve? Seveda cerkev izgleda že prav žalostno in je grozno zanemarjena. Vse najdeš v njej, fižol in druge stvari; celo fajmoštrova krava je bila že v cerkvi (!) in se je tam obnašala po kravje. To je nečuveno! Krava v cerkvi, v kateri se še Najsvetejše nahaja! V cerkvi je bil tudi star svetnik, katerega si je pa zdaj fajmoštrova kuharica domu vzela; kuharica si pač lahko vse dovoli. Toliko za danes. Kaj-ne, Rezenšek, moža ki je napisal te vrstice, bi ti pač najraje videl „pendere ex arbore“? Ali — resnica mora na dan!

Eden za vse.

Op. ur. Kaj pravi cerkvena oblast k temu? Ali ni škandal, da se pušča krave v cerkev? Ali ni to oskrumba cerkve?

Lembah pri Mariboru. Dragi „Štajerc“! Ko so pokopali našega nekdanjega župnika g. Herga, ki je bil skozi 19 let tukaj, je imel stolni dekan iz Maribora pridigo. Omenil je tudi lepe besede o miru. Res je, rajni gospod je bil miren in se ni vtikal v politiko. Takšni duhovni so bele vrane. Ves drugačen pa je sedanji župnik. Že dlje časa ima med mašo pred oltarjem pridigo. Kakor znano, je bil tukaj nekaj časa vpokojen župnik g. Košar in je pozno mašo daroval. Ali naš fajmošter ga je pričel sovražiti, najbrž zato, ker ni prišlo vse v njegovo malho; in g. Košar je moral od tod. Farani so tukaj raztrešeni po hribih; zjutraj morajo živino opravljati ali mleko v Maribor nositi ali doma paziti, da se nesreča ne pripeti; po zimi v hudem smegu morajo brez maše ostati. Lahko bi se temu odpomoglo, ako bi bil kak upokojen župnik tukaj. Tudi duhovni bodo dajali odgovor! Besede mičejo, izgledi pa vlečejo! Kaj pomaga človeku, ako si celi svet pridobi, na svoji duši pa škodo trpi? Celovški škof ima fabriko za sladkor in tudi drugi škofje so nezmerno bogati. Ljudstvo, predrami se iz klerikalnega spanja! Zakaj se vbogemu samo malo poklenka, bogatinu pa celo uro zvoni? Zaradi denarja! Bodi pobožen kot svetniki, pogreb dobiš le po denarju . . . Pobožen kmet.

Škedenj pri Trstu. V tukajšni fabriki so taki klerikalci, ki pravijo: vsakega vzame vrag, ako čita „Štajerca“. Torej napreden list čitati, je greh. Ako pa kupiš kvartin ruma za 25 kr. in ga prodaš za goldinar, to pa ni greh. Kaj ne, gosp. prvi šmelcar? Prihodnjič več!

Tržaški naročniki.

Novice.

Res je tako! V svojem listu „Stimmen“ pravi knezoškof dr. M. Napotnik dobesedno: „Mi smo samoumevno proti temu, da se vleče politiko ali volitve na prižnico in v spovednico; opusti naj se tudi vsako osebno polemiko proti kandidatu ali agitacijo za kandidata; pridiga ali poduk v spovednici naj ne bode govor za volilno agitacijo.“ — Tako škofovo glasilo! Ali ste čuli, prvaški duhovni? Papež vam je prepovedal, da se vtikate v politiko, vaš poglavar knezoškof stori isto! In vendar moramo skoraj v vsaki stevilki grajati duhovne, ki zamenjavajo prižnico z gostilno, božji nauk z politiko. Res je, kar piše knezoškof! Ali izdalo ne bode, dokler ne pomede knezoškof z železno metljo slabe služabnike iz božjega hrama.

„Fihpos“ laže! To pač ni nič novega. To vedó danes vsi pametni ljudje ob bregovih Šave in Drave. „Fihpos“ laže, — to se zastopi samo ob sebi. Ko bi ne lagal, bi se posušil kakor pljunek v vročem solncu. Svoje „backe“ hoče nafarbati, da toži naša uprava „mnogo naročnikov“, ki nočejo lista plačati. Seveda je to laž, kajti doslej tožimo le enega (!) klerikalca, ki je naš list 4 leta dobival, da se je kaj naučil in ki nas hoče zdaj za naročnino opehariti. Take tičke, dragi „Fihpos“ bodemo i zanaprej prijeli za ušesa. Da vzdržujejo ptujski trgovci naš list, je ravno tako podla laž. Povej nam imena, pobožni lažnik! Ali ti mečeš pesek v oči, ti lažeš vedoma in ker so te tisočkrat že pri laži zasačili, ti ljudje tudi ne bi verovali, ko bi govoril — resnico. Ali tega sploh ne znaš . . .

„Naš Dom“, straniščna priloga „Fihposa“, nam posveti v zadnji številki kar 7, reči sedem notic. Seveda se čutimo zelo veseli, ker nas tako časte in upoštevajo. Ali čudno se nam zdi to-le: v vsaki številki kriče prvaški listi čez nas, porabijo cele strani za boj proti naši stranki, kličejo Boga in hudiča na pomoč, da bi nas premagali; in v vsaki številki zopet pravijo, da nima „Štajerc“ naročnikov, da ga vzdržujejo le trgovci, da je brez moči. Zakaj se pa zaletavate v nas, ako nimamo moči? Pustite nas, kajti brez naročnikov bi morali itak umreti. „Naš Dom“ taji, da bi prvaški denarni zavodi izposojevali denar z 7% obresti. To trditev je sprožil slovenski prvak v ljubljanskem prvaškem listu in mi jo le ponavljamo. Sicer pa smo se prepričali, da je istinita. „Dom“ naj le našteje prvaške posojilnice in naj odkrito pove, da delajo z neznosno visokimi procenti... Nadalje joka straniščna priloga, da smo mi „surovi“. Bog se usmili! Ako me sreča falot in mi pljune v obraz, naj se mu menda še odkrijem in zahvalim. V politiki se neha deklamacija lepih besed in mi smo navajeni govoriti tako, kakor govori ljudstvo! Pa amen! Sicer pa ve vsak otrok, da je klerikalizem največji pospeševalec surovosti; ravno šnops in neizobraženost rodita klerikalizem in kjer je največ šnopsarjev, tam je tudi največ klerikalcev in največ ubijalcev ter tatov. Tako stoji stvar! Na druge budalosti straniščne priloge ne odgovarjamo, kajti čitatelji „Doma“ so tako neumni, da se sploh rešiti ne dajo!

Zopet nov list! Kakor gobe po dežju rastejo listi iz zemlje. In vsi imajo namen „reševati“ štajersko ljudstvo. „Klepetulja“ v Celju, „Mladoslovenec“, „Nerodni list“, „Kranjski pankert“, „Fihpos“, „Dom“ itd. Zdaj ustanovijo še „Posavsko stražo.“ Res, srečno si, štajersko ljudstvo! Vsak dan te prvaki 99 krat rešijo, čeprav le na — papirju.

„Ljubezen“. Predzadnjo nedeljo so imeli duhovni lavantinske škofije shod v Celju. Ker so bile vse celjske ulice napolnjene s temi našimi črnimi prijatelji, prašala je neka gospa, kaj to pomeni. Katoliški duhovnik ji je to-le odgovoril: „Nemčurje bodemo v Savinjo pometali!“ To je prvaško-farška „ljubezen“. Ali ni vreden ta zbesnili far, da bi pošteni možje njega za ušesa prijeli in v Savinjo vrgli??

Iz Spodnje-Štajerskega.

Iz Ptujskega okraja. Z najumazanejšimi lažmi se pripravljajo prvaški nasprotniki, da bi osmešili resno delo naprednega zastopa. Vse zgradbe, ki so povzdignile okraj v 2 letih, tako, da se sme pokazati med drugimi okraji, vso delo zasmehujejo ljudje, ki so 20 let za pečjo spali in lenobo pasili. Neumni napadi na cementne mostove, strupene kritike cestnih zgradb, vse to dokazuje omejenost prvakov, ki se sicer delajo, kakor da bi požrli modrost z največjo žlico. Zdaj so pričeli med kmeti agitirati, češ: lepo je že vse, ali plačati bode treba velikanske svote! To je navadna laž! Denarno gospodarstvo okrajnega zastopa je izborno!